

Interview s Michele Geracim

24. srpna roku 2014 nedaleko mysu Capo sant'Ampeglio v oblasti Bordighera dosáhl Michele Geraci hloubky -253 metrů a tím se stal italským rekordmanem.

- Michele, tvůj cíl byl ale ještě náročnější...

Mým plánem byla o hodně větší hloubka, a sice 340 metrů, kterou jsem hodlal dosáhnout po 14 minutách, jinak bych si ubral ze zásoby rezervního vzduchu, kterého je potřeba v případě selhání dodávky dýchacího plynu (např. při prasknutí hadice). Zpomalil mne problém s ventilem a 14. minuta se ozvala hned po dosažení 250 metrů. Tak jsem svůj sestup ukončil.

- Ale stejně ses vynořil s úsměvem...

Ano, byl to dobrý ponor a vrátil jsem se z něj v pohodě. Někdy je hodně těžké rozhodnout se, že hlouběji už by se nemělo jít a když to člověk dokáže, znamená to, že je stále svým vlastním pánem.

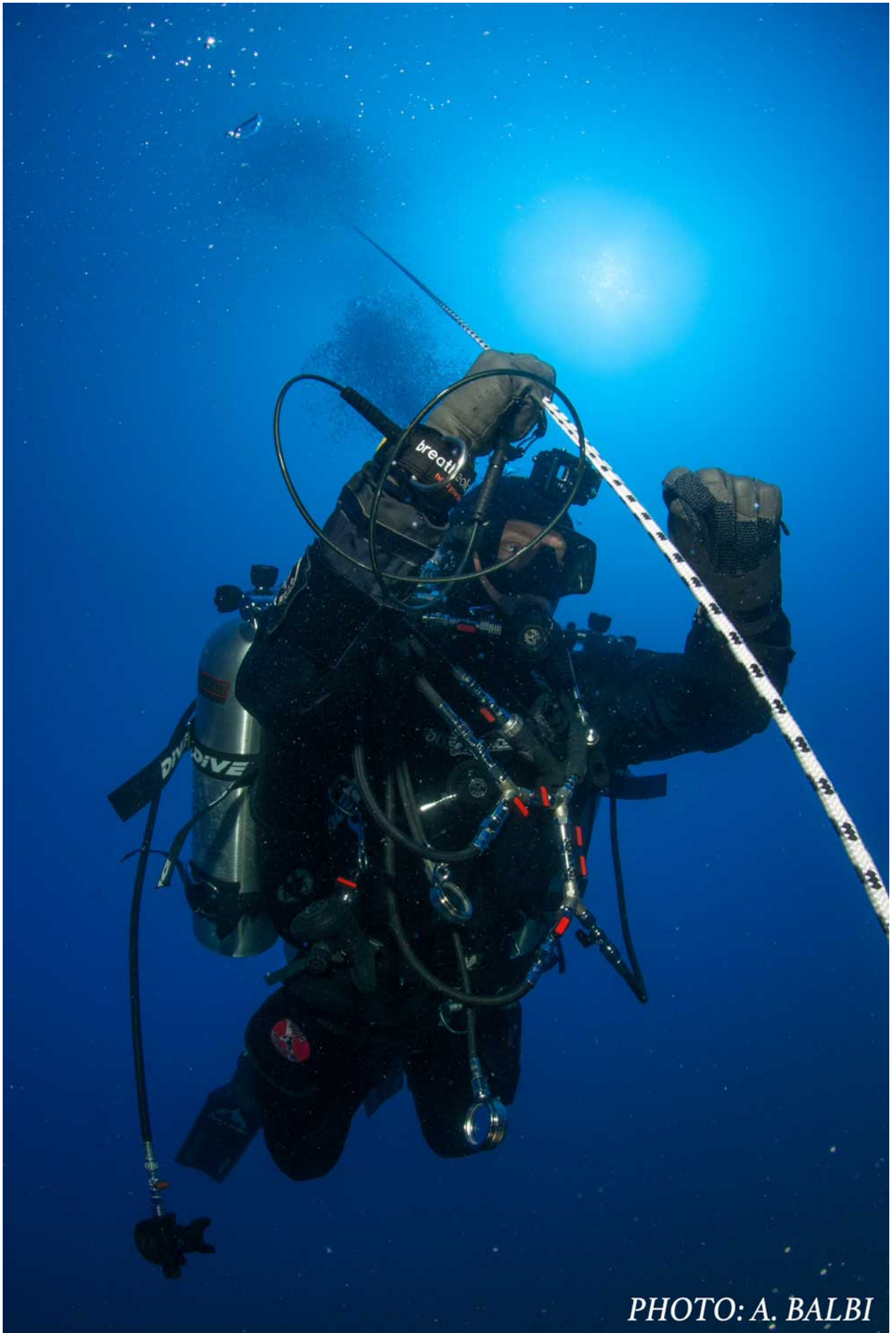

PHOTO: A. BALBI

- Jak jsi vlastně začal s potápěním?

Můj otec je potápěč ze „staré školy“ a když mi bylo 8 let, pověsil mi na záda malou čtyřlitrovou lahev Aralù. Pamatuji si to jako dnes, z pláže jsem vešel do vody, kde jsem měl zůstat jen asi 10 minut, ale otec na mě musel čekat, dokud mi úplně nedošel vzduch, prostě jsem nechtěl z vody vyjít ven...

- Co přišlo dříve, volné nebo přístrojové potápění?

Volné potápění! Chodil jsem chytat ryby pro svou kočku. Dnes ale беру potápění jako jeden celek, střídám potápění volné s přístrojovým, s rebreatherem nebo bez něj, doprovázené fotografováním nebo lovem ryb. Ráno vstanu, podívám se na moře a rozhodnu se.

- Tvůj vztah k DAN: pojištění, nebo výzkum?

U DAN jsem se pojistil již v roce 1994 během kurzu na druhý stupeň, ale brzy jsem pochopil, že zajímavých možností existuje mnohem víc. Proto jsem se v roce 1997 stal instruktorem DAN pro poskytování kyslíku. Brzy nato jsem se zúčastnil výzkumného projektu s černými skříňkami od Uwatec. Shromažďoval jsem údaje o potápěčských profilech, neboť jsem se tehdy běžně potápěl do hloubek kolem 150 metrů a byl jsem přesvědčen, že je důležité podělit se o své zkušenosti (tenkrát ještě nebylo k dispozici mnoho statických údajů o tomto druhu potápění). Ale na DAN se mi líbí ještě něco: lidský přístup ke svým výzkumníkům, to je něco, co se ze statistických údajů, tabulek a grafů vyčíst nedá.

- Zažil jsi okamžik skutečného strachu?

Nadaci DAN vděčím za svůj život, i když se jednalo o náhodu. Jeden můj pokus o rekord představoval sestup podél kolmého lana a nehrozilo tam žádné riziko zapletení, proto jsem nechal nůž nahoře. Během výstupu asi v hloubce 140 metrů jsem zjistil, že se má pětilahvová souprava zachytila do oka kabelu od kamery. Nemohl jsem nahoru ani dolů! Byl jsem doslova připoután, a když jsem pohlédl na obrazovku počítače, všimnul jsem si malého záchranného nožíku, který jsem dostal od DAN dárkem asi před 6 měsíci. Tehdy jsem jej zastrčil do zápečstního úchyty počítače a zcela na něj zapomněl! Ještě teď mi vyskočí husí kůže, když to sleduji na videu.

- Vzpomeneš si na nějaký úžasný zážitek?

O jednom se zmíním: V oblasti San Remo jsem se jednou potápěl s kamarádem u vraku Tirpitze a ke konci ponoru se k nám přiblížil asi na vzdálenost 70 metrů delfín! Neuvěřitelné na tom bylo, že po celou dobu dekomprese (asi půldruhé hodiny) předváděl nejrůznější skopičiny. A když jsme vystoupili z vody a odložili výstroj, znovu jsme se s ním potopili a on nás doprovodil až do přístavu a přitom před námi neustále

vyskakoval do krásných oblouků. To bylo skutečně úžasné!

- Čím přispíváš k bezpečnosti potápění jako instruktor a konzultant?

Zúčastnil jsem se mnoha projektů, z nichž se většina uskutečnila v rámci federálních vzdělávacích programů, ale v současné době se věnuji hlavně bezpečnosti soutěžících ve volném potápění do velkých hloubek. Minulý říjen jsem byl poctěn funkcí hlavního rozhodčího na mistrovství světa CMAS v potápění se zadržným dechem. V budoucnu chceme dosáhnout, aby i jednoduché tréninkové akce byly stejně bezpečné jako mistrovství světa.

- Můžeš popsat typický den a práci potápěče u hasičského útvaru?

Pracujeme v dvanáctihodinových denních nebo nočních směnách. Se svými kolegy se sejdeme v 8 hodin v centrále, v 9 hodin je snídaně a potom následuje výcvik, pokud možno v moři, není-li to možné, tak v bazénu. Po obědě se dělají údržbářské práce a po 17. hodině následuje tělocvična nebo běhání (pokud jsme během dne nedostali „bublínky“). Po celou dobu jsme samozřejmě neustále připraveni v případě potřeby vyrazit k zásahu. Každý den jsou dva z našich potápěčů vyčleněni k akci jako posádka vrtulníku.

- Máš nějaký tajný potápěčský sen?

Chtěl bych se dostat pod 300 metrů, a to nejen kvůli rekordu, na který se připravuji, nicméněv současnosti se nejvíce věnuji projektu apnea. Přál bych si, aby se reportáž o tomto projektu vysílala v televizi během Olympijských her . To bych teď nazval svým snem.

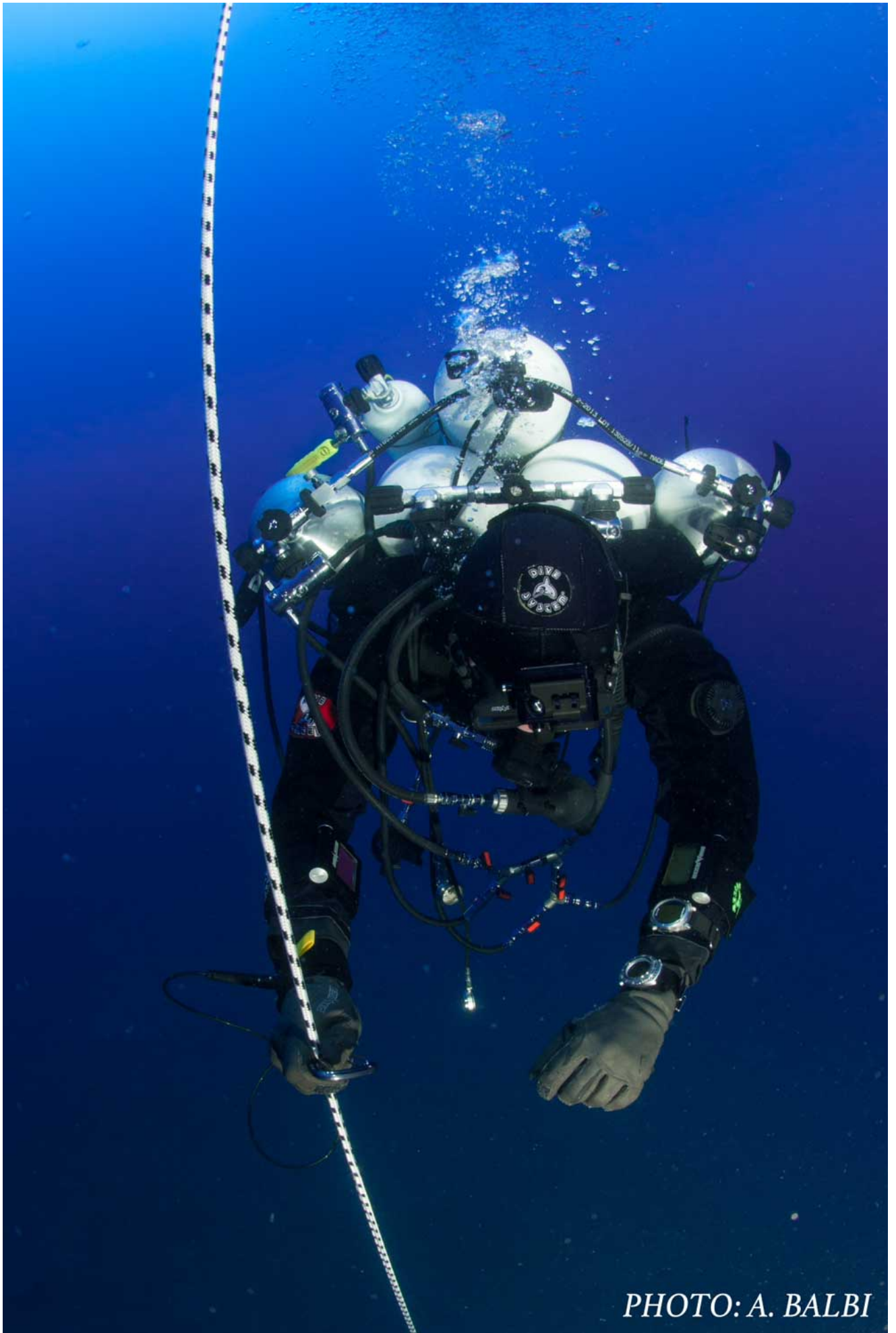

PHOTO: A. BALBI

- Zmiňme se ještě o tvém oblíbeném potápěčském místě 'tombant des americains' v Nice...

Je to místo, kde jsem se stal hloubkovým potápěčem. Tombant je neuvěřitelně kolmá stěna, na které je v 55 metrech usazen hřeben útesů pokrytých obrovskými rohovitkami (korálnatci). Jedná se o 55- 85 metrů dlouhý pás, který je tak krásný, že to tam vypadá jako na Maledivách - červené korály, černé korály i houby všeho druhu! Dole na úpatí té kolmé stěny je krátký šikmý a bahnem pokrytý „balkon“, který bývá zpravidla neprůhledný a vypadá dost odpudivě, takže potápěče neláká přesunout se přes něj. Jenže když jej překonáte, ocitnete se u stropu jeskyně, která je pod vámi hluboká 118 metrů. Máte pocit jako v kině, adrenalin stoupá a uklidníte se, jen když pokračujete dál. O 150 metrů dále se objeví další útesy, poté se čelo jeskyně začne prudce svažovat a z mořského dna začnou vystupovat balvany nejroztodivnějších tvarů připomínající Gargouille (monstrózní věže). Od 200 metrů níže je již hodně bahna, tam je skutečná hlubina.

Profil

- Zodiac sign: Panna
- Age: 39
- Místo původu: narozen v San Remu v roce 1976; žije mezi Janovem a městem Ventimiglia
- Favorite diving spot: Tombant des americains (Nice, Francie)
- DAN Member since 1994

Chronologie

- 1995 dive master
 - 1997 instruktor rekreačního potápění a poskytovatel kyslíku podle licence DAN
 - 1998 instruktor technického potápění
 - 2000 trenér potápění s trimixem a potápěč CCR (s rebreatherem v uzavřeném okruhu)
 - 2003 potápěč hasičského útvaru
 - 2012 světový rekord v hloubkovém přístrojovém potápění bez asistence, tj. 212,5 m v Nice v roce 2012
 - 2014 italský absolutní rekord (pokus o světový rekord) 253 metrů v Bordighera
-

<https://www.youtube.com/watch?v=iZX7JjbBXKE>

https://www.youtube.com/watch?v=0zk_ktKbkls

<https://www.youtube.com/watch?v=S4rnV9GsVgg>